

proto, že studia syna st-lova nelze považovati za normálně započatá. Pak ovšem je zcela lhostejno, zda studia syna st-lova lze považovati za nepřetržitě konaná, ježto i kdyby tomu tak bylo, nemohlo by nař. rozhodnutí býti zrušeno, když prvý z uvedených předpokladů (normální počátek studií) není splněn.

Č. 11.165.

S a m o s p r á v a o b e c n í: Okresní úřad může starostovi obce přikázati, aby do dané lhůty vyhověl podanému návrhu části členů obecního zastupitelstva, kvalifikované podle § 4 zák. č. 76/1919 Sb., na svolání schůze obecního zastupitelstva s udaným předmětem jednání: »Projev nedůvěry obecnímu starostovi.«

(Nález ze dne 23. března 1934 č. 5045.)

V ě c: Josef Š. v Ú. (adv. Dr. Jiří Jonáš z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o svolání schůze obecního zastupitelstva.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podáním z 8. ledna 1931 žádalo 11 členů obecního zastupitelstva v Ú., aby byla podle § 2 zák. č. 76/1919 Sb. okamžitě svolána schůze obecního zastupitelstva a označili jako předmět jednání: »Projev nedůvěry dosavadnímu starostovi p. Josefu Š.« Když starosta města Josef Š. tomuto návrhu nevyhověl, vyzval jej okr. úřad v Trutnově výměrem ze 14. ledna 1931 na základě § 42 obec. zřiz., aby schůzi s tímto předmětem jednání svolal do jednoho dne. Odvolání, jež starosta města do tohoto příkazu podal, zem. úřad v Praze nař. výměrem nevyhověl z těchto důvodů: »Nesprávný je názor, že by jednání o vyslovení nedůvěry starostovi obce bylo předmětem, který nespadá do působnosti obecního zastupitelstva. Obecnímu zastupitelstvu sice podle zákona nepřísluší, aby starostu, kterého zvolilo, zbavilo této funkce, nelze mu však upřít právo, aby projevem nedůvěry starostovi vyslovilo nesouhlas s jeho počínáním, zejména v oboru vedení hospodářské agendy obce. Nemusí tedy býti projev nedůvěry starostovi obce zásadně věcí politické povahy, která by se působnosti obecního zastupitelstva vymykala. Kdyby však přece byly předneseny v obecním zastupitelstvu takové nepřipustné námitky proti starostovi, bylo by na předsedajícím, aby jejich přednesení nepřipustil. Podle § 42 odst. 6 ob. zřiz. a § 4 zák. č. 76/1919 Sb. je starosta obce povinen svolati zastupitelstvo obce, žádá-li za to písemně alespoň čtvrtina členů, označíc přesně předmět jednání. Jestliže tedy, jak vysvítá ze spisů, byl jste takto více než čtvrtinou členů obecního zastupitelstva požádán za mimořádné svolání zastupitelstva, byl jste povinen žádosti vyhověti, nejste při tom oprávněn požadovati udání důvodů vyslovení nedůvěry.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

§ 42 obec. zřiz. čes. a § 4 nov. č. 76/19 Sb. ukládají starostovi obce určité povinnosti co do svolání schůze obecního zastupitelstva k návrhu minority obecního zastupitelstva. Nelze mu proto odeprít právo

obranu před nss-em proti příkazům, jež mu v této věci dal dozorčí úřad, namítá-li, že příkaz ten vybočuje z mezí povinností zákonem mu uložených. Není tedy překážky, aby se nss zabýval meritem sporu.

V tom směru bylo uváženo: Podle § 42 čes. obec. zřiz. a § 4 obec. nov. č. 76/1919 Sb. je starosta obce povinen svolati schůzi obecního zastupitelstva, žádá-li za to písemně čtvrtina všech členů zastupitelstva, označíc přesně předmět jednání. Stížnost nepopírá, že v daném případě byla podána žádost o svolání schůze obecního zastupitelstva v Ú. čtvrtinou jeho členů, nepopírá také, že politický úřad je zásadně oprávněn udělit starostovi příkaz, aby schůzi obecního zastupitelstva svolal, namítá však, že cit. ustanovení § 42 čes. obec. zřiz. a § 4 obec. nov. dlužno použít pouze tehdy, žádá-li se o svolání schůze k jednání o předmětu, který spadá do oboru působnosti obecního zastupitelstva; stížnost vytýká, že jednání o projevu nedůvěry starostovi do působnosti této nespadá aspoň v těch případech, ve kterých není odůvodněno nějakým vztahem k zákonné působnosti obecního zastupitelstva. Nss nemohl stížnosti dáti za pravdu.

Podle vývodů jejích jest na sporu jen otázka, byl-li předmět jednání pro požadovanou schůzi označen přesně ve smyslu zákona a bylo-li z označení toho zřejmo, že předmět ten spadá zásadně do oboru působnosti obecního zastupitelstva. Paragraf 4 obec. nov. žádá přesně označení »předmětu jednání«. Předmětem jednání byl v daném případě projev nedůvěry obec. starostovi. Předmět jednání byl tedy přesně označen. Postrádá-li stížnost bližšího označení, v kterých směrech má starostovi býti nedůvěra vyslovena, požaduje tak již odůvodnění návrhu, takového odůvodnění však § 4 obec. nov. nežadá.

K otázce, spadá-li projev nedůvěry starostovi do působnosti obecního zastupitelstva, dlužno podotknouti: Projev nedůvěry starostovi jest výsledkem kritiky činnosti starostovy. Obecnímu zastupitelstvu nelze upírat příslušnost, aby jednalo o činnosti starosty obce v záležitostech obecních a podrobilo ji své kritice. Projev nedůvěry starostovi není tedy věcí, která by a priori vybočovala z mezí působnosti obecního zastupitelstva.

Stížnosti bylo by ovšem přisvědčiti v tom, že nespadá do působnosti obecního zastupitelstva, aby podrobovalo kritice činnost osoby starostovy ve směrech jiných nežli které se týkají jeho funkce starostenské. Leč pouhá možnost, že činnost starostova bude ve schůzi podrobena kritice také v těchto směrech jiných, nemůže ospravedlniti, aby starosta odepřel svolati schůzi, již se část členů obecního zastupitelstva, kvalifikovaná podle § 4 obec. nov., domáhá jednání o předmětu, který sám o sobě z působnosti obecního zastupitelstva vyloučen není. Jest potom ovšem věcí předsedajícího zameziti, aby se jednání ve schůzi obecního zastupitelstva nerozšiřovalo na takové obory činnosti starostovy, které s působností jeho jako starosty nesouvisejí.

Z těchto úvah uznal nss, že návrh členů obecního zastupitelstva v Ú. z 8. ledna 1931, aby svolána byla schůze obecního zastupitelstva k projevu nedůvěry starostovi, odpovídal předpisům § 42 čes. obec. zřiz. a § 4 obec. nov., a shledal proto nař. rozhodnutí odůvodněným.